

Dosarul nr. 3rh-11/20

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud. Gh. Mîțu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, G. Dașchevici, V. Negru)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. Iu. Sîrcu, I. Druță, M. Ghervas, M. Pitic L. Gafton)

ÎNCHEIERE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând cererea de revizuire depusă de Întreprinderea Municipală „Piața Centrală”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Piața Centrală” împotriva Inspecției Financiare cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost admis recursul declarat de Inspecția Financiară, a fost casată integral decizia din 18 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a fost menținută hotărârea din 08 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 02 iulie 2015, ÎM „Piața Centrală” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în perioada 11 martie 2015 – 30 aprilie 2015, de către Inspecția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor, a fost efectuat un control complex al activității economico-financiare a întreprinderii, pentru perioada de activitate 01 aprilie 2012 – 01 martie 2015, conform sarcinilor stabilite în programul de control, în rezultatul căruia la 30 aprilie 2015 a fost întocmit Actul inspectării activității economico-financiare complexe la ÎM „Piața Centrală” mun. Chișinău. Nefiind de acord cu pretensele încălcări stabilite dar și aprecierile/evaluările expuse în conținutul acestui act, la 15 mai 2015 a depus la Inspecția Financiară nota de dezacord cu obiecții concrete la constatările și concluziile expuse în actul de control, precum și argumentele ce justifică solicitarea recunoașterii nulității acestuia. La 28 mai 2015, prin scrisoarea nr. 27.08.10/675, pârâta i-a comunicat că materialele inspectării activității economico-financiare au fost deja examinate, fiind constatate abateri de la

cadrul normativ, solicitându-i-se prezentarea la 03 iunie 2015 în vederea adoptării deciziei.

ÎM „Piața Centrală” a invocat că la 03 iunie 2015, Inspekția Financiară a emis Prescripția nr. 27-08-10/698 privind lichidarea iregularităților constatate în cadrul inspekției financiare complexe, fiind solicitată îndeplinirea următoarelor prescripții: examinarea rezultatelor inspekției și întreprinderea măsurilor eficiente pentru înlăturarea încălcărilor constatate și prevenirea acestora pe viitor; respectarea cu strictețe și asigurarea studierii de către angajații implicați în managementul financiar a actelor normative indicate în prezenta prescripție; implementarea procedurilor de control intern în conformitate cu prevederile art. 41 din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007 orientate spre asigurarea desfășurării organizate și eficiente a activității economice, asigurarea transparenței și corectitudinii în relațiile de serviciu; inițierea cercetării de serviciu întru identificarea persoanelor vinovate de comiterea încălcărilor și întreprinderea măsurilor pentru restituirea, conform legislației în vigoare, a cheltuielilor neîntemeiate în sumă de 8666,6 mii lei; asigurarea restituirii bunurilor imobile în sumă de 249,9 mii lei investiți în capitalul statutar al ÎM „Mezcar”; neadmiterea pe viitor a veniturilor ratate, precum și întreprinderea măsurilor necesare în vederea monitorizării respectării condițiilor contractelor încheiate și încasarea penalităților în sumă de 360,1 mii lei (SRL „Lina Capital”); reflectarea în evidența contabilă a surplusului de produse alimentare în sumă de 1,8 mii lei și restituirii neajunsului de produse alimentare în mărime de 0,16 mii lei; respectarea cadrului normativ în vederea neadmiterii pe viitor a cheltuielilor neregulate; îmbunătățirea managementului contabil, restabilirea în evidența contabilă a situațiilor economice în concordanță cu prevederile cadrului regulamentar. Totodată, i s-a comunicat că despre măsurile întreprinse în vederea lichidării încălcărilor și neajunsurilor depistate și reflectate în actul inspekției financiare, urmează să informeze Inspekția Financiară până la 03 iulie 2015.

A menționat că la 03 iunie 2015, Inspekția Financiară a emis și Decizia nr. 27-08-11/195 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, prin care în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992 și pct. pct. 7 alin. (1) lit. g), 12 lit. g) din Regulamentul privind organizarea Inspekției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1026 din 02 noiembrie 2010, s-a decis perceperea în bugetul de stat de la ÎM „Piața Centrală” a venitului ilicit obținut în sumă totală de 42 626 mii lei și amenziile în cuantum echivalent. Potrivit deciziei, s-a constatat că de către întreprindere, în perioada 01 ianuarie 2013 – 01 martie 2015, au fost aplicate tarife eronate pentru serviciile de piață, astfel, costul tarifului n-a fost ajustat la cheltuielile efective reflectate în documentele primare de evidență contabilă, la suprafața comercială efectivă și la zilele efectiv lucrătoare înregistrate în evidența contabilă. La fel, contrar prevederilor art. 14 din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, tarifele pentru serviciile de piață aplicate, n-au fost aprobate prin decizia Consiliului municipal Chișinău.

Reclamanta consideră că decizia și prescripția din 03 iunie 2015 sunt nefondate, rezultate din aprecierea eronată a legislației în vigoare și a înscrisurilor în baza cărora au fost emise aceste acte administrative și interpretarea restrictivă și disproporțională a

prevederilor legislației în vigoare, și anume. Întreprinderea își organizează activitatea și își determină sarcinile antreprenoriale conform legislației menționate și Statutul său, desinestător pe principii de autogestionare și autofinanțare completă, reieșind din indicatorii economici firești ai economiei de piață, ce ar asigura o dezvoltare economică și socială a acesteia prin crearea pe teritoriul său a condițiilor adecvate persoanelor fizice și juridice la prestarea serviciilor, locurilor și spațiilor de comerț, activitatea desfășurată fiind realizată în temeiul autorizației de funcționare. Astfel, nu reprezintă o entitate ce în activitatea sa urmează să aplice tarife aprobate, în vederea executării actelor normative care reglementează formarea și aplicarea prețurilor în accepțiunea Legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992 și deci, nu reprezintă un subiect al pretinsei încălcări financiare incriminate.

A susținut că nu sunt aplicabile la caz prevederile art. 14 alin. (2) lit. q) din Legea privind administrația publică locală, invocate de Inspekția Financiară cu privire la aprobarea tarifului, or, această normă reglementează competențele de bază ale consiliilor locale și nicidecum nu poate fi extinsă față de activitatea sa antreprenorială, nefiind o instituție publică și respectiv, nu prestează un serviciu public din subordinea autorității publice în sensul stabilirii normative a tarifelor. Totodată, Consiliul municipal Chișinău nu dispune de obligații imperative cu privire la stabilirea prețurilor și tarifelor pentru întreprinderea municipală ce desfășoară activitate antreprenorială independentă și pe principii de autofinanțare, tarifele stabilite pentru serviciile prestate aprobate de administrația acesteia fiind coordonate cu autoritatea publică locală în calitatea acesteia de fondator, lipsind careva reglementări ce ar condiționa imperativ tarifele pentru serviciile prestate de o eventuală aprobare. În concluzie, întreprinderea nu prestează servicii față de care se aplică măsurile reglementării de stat a prețurilor și față de care se instituie norme imperative cu titlu de mărfuri social-importante.

De asemenea, ÎM „Piața Centrală” consideră că nu sunt aplicabile la caz nici prevederile art. 12 din Legea cu privire la comerțul interior, în contextul invocat de Inspekția Financiară în actele administrative emise, deoarece nu a admis în activitatea sa careva ingerințe în domeniul reglementat de legea dată și care vizează activitățile în comerțul interior. Astfel, norma dată nu conține prevederi ce ar restricționa stabilirea tarifelor pentru serviciile pieții, stabilind doar că administratorul pieței în baza principiilor transparenței, nediscriminării și al echității economice în coordonare cu autoritatea administrației publice locale stabilește tarifele pentru serviciile pieții, în speță tarifele aprobate de către administrația pieții fiind coordonate cu autoritatea publică încă în ianuarie 2013.

A accentuat că stabilirea tarifului pentru un loc de comerț se efectuează în baza unor raționamente profesionale și economice, capabile să asigure obținerea profiturilor, corespunzător care să acopere cheltuielile și implicit să asigure o rentabilitate economică. Așadar, tarifele determinate în cadrul activității întreprinderii au fost stabilite reieșind din scopul și sarcina principală a oricărui întreprinzător de obținere a profiturilor și asigurarea condițiilor necesare pentru desfășurarea activității în piață conform legislației în vigoare.

Reclamanta a declarat că Inspekția Financiară nu dispune de competența verificării și aplicării sancțiunilor pecuniare, or, pct. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1026 din 02

noiembrie 2010 privind organizarea activității de inspectare financiară, prevede că în exercitarea funcțiilor sale, Inspekția Financiară efectuează inspectări (controale) financiare la întreprinderile de stat și cele municipale, la societățile comerciale în al căror capital social statul deține o cotă-parte, pe aspecte ce țin de utilizarea patrimoniului public, corectitudinea defalcărilor la buget și achitarea dividendelor, disciplina prețurilor și tarifelor reglementate de stat, în speță obiectul controlului și actele administrative emise depășind evident sfera de competență a autorității publice și implicit aplicarea sancțiunii pecuniare.

A indicat că la 09 iunie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă către pârâtă, solicitând anularea actelor administrative emise, care a fost însă respinsă de Inspekția Financiară prin scrisoarea din 25 iunie 2015.

ÎM „Piața Centrală” a solicitat anularea Deciziei Inspekției Financiare nr. 27-08-11/195 din 03 iunie 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor economice” și a Prescripției nr. 27-08-10/698 din 03 iunie 2015 „Privind lichidarea iregularităților constatate în cadrul inspectării financiare complexe la ÎM „Piața Centrală”.

Prin hotărârea din 08 iunie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, acțiunea depusă de ÎM „Piața Centrală” a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 18 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎM „Piața Centrală”, casată hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 08 iunie 2016 în partea respingerii pretenției privind contestarea deciziei Inspekției Financiare nr. 27-08-11/195 din 03 iunie 2015 cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii. S-a anulat ca ilegală în fond, emisă contrar prevederilor legii și cu încălcarea competenței, Decizia Inspekției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor nr. 27-08-11/195 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor economice” față de ÎM „Piața Centrală”. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Inspekția Financiară, a fost casată integral decizia din 18 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a fost menținută hotărârea din 08 iunie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău.

La data de 13 noiembrie 2019 ÎM „Piața Centrală” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, deciziei din 18 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 08 iunie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de revizuire a invocat drept temei al declarării revizuirii prevederile art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă.

A menționat că, la 24 iunie 2019, exercitându-și atribuțiile de fondator, în baza dispoziției nr. 427-d Primarul general interimar al mun. Chișinău a dispus auditul gestionării patrimoniului, veniturilor și cheltuielilor de către ÎM „Piața Centrală”, efectuat în perioada 27 iunie 2019 – 14 august 2019, unul din obiectivele auditului fiind identificarea carențelor în evidența locurilor de comerț.

A indicat că auditorii au contrapus informațiile obținute pe parcursul misiunii de audit, cu rezultatele obținute în cadrul inspectării efectuate de către Inspekția Financiară

în perioada anilor 2013 – 2015 și astfel, au stabilit „unele incoerențe ... care au avut un efect major asupra calculului sumei impuse spre achitare în bugetul de stat.

Conform concluziilor echipei de audit, odată ce calculul suprafeței comerciale utilizate în activitatea ÎM „Piața Centrală” s-a efectuat reieșind din 2 m² la fiecare tarabă (4400 locuri × 2 m²), atunci și recalcularea veniturilor din oferirea locurilor de comerț la tarabe urma să fie efectuată reieșind din mărimea tarifului îndoit (adică pentru 2 m.p.). În continuare, examinând metodologia de recalcul a veniturilor din oferirea locurilor de comerț, aplicată de Inspekția Financiară, s-a constatat că, calculele efectuate de inspektorii la acest capitol au fost raportate la costul pentru 1 m².

A remarcat că în cazul în care Inspekția Financiară ar fi luat în calcul suprafața efectivă totală destinată comerțului pentru tarabe (4409 m²), tariful pentru 1m² ar fi fost de 8,45 lei (cu TVA) și 7,04 lei (fără TVA), respectiv divergențele dintre venitul efectiv înregistrat și cel recalculat constituie 27 098,0 mii lei contra 41 996,0 mii lei, după cum rezultă din calculul Inspekției Financiare, eroarea în calcul constituind 14 989,0 mii lei.

A afirmat că reieșind din cele constatate în Raportul de audit nr. 01-4/84-2019, rezultă că suma de 29 796,0 mii lei (ce include 14 898,0 mii lei pentru pretinsul venit ilicit și cuantumul echivalent de 14 898,0 mii lei ca sancțiune financiară impusă nejustificat pentru a fi achitată în bugetul de stat conform calculelor oferite de către Inspekția Financiară) a fost calculată eronat.

ÎM „Piața Centrală” a susținut că, caracterul vădit eronat și chiar irațional al calculului efectuat de Inspekția Financiară rezidă din faptul că, în ipoteza aplicării în perioada vizată (anul 2013) a tarifului recalculat de inspektorii (4,5 lei fără TVA pentru 1 m² a suprafeței de comerț), veniturile încasate din activitatea pieței (12 356,4 mii lei) nu ar fi acoperit cheltuielile acumulate (13 480,3 mii lei), nemaivorbind de asigurarea rentabilității.

A invocat că suplimentar, nu este de neglijat faptul că, în baza Deciziei nr. 10/20 din 22 octombrie 2009 a Consiliului municipal Chișinău, cel puțin 30 % profitul net al ÎM „Piața Centrală” anual urmează a se vărsa în bugetul municipal, formând una din sursele importante de formare a acestui buget.

Respectiv, consideră că prin admiterea acestei erori grave, au fost lezate și drepturile patrimoniale ale Consiliului municipal Chișinău și Primăriei mun. Chișinău care, în calitate de fondator al ÎM „Piața Centrală”, a fost privată de dreptul de a încasa cel puțin 30 % din venitul de 14 898,0 mii lei care a fost calculat eronat ca venit ilicit de Inspekția Financiară și în asemenea mod, a fost prejudiciat bugetul municipal în sumă de 4469,4 mii lei.

A accentuat că în circumstanțele expuse, o eventuală hotărâre pronunțată ar putea să influențeze în mod determinant drepturile legale patrimoniale ale Consiliului municipal Chișinău și Primăriei mun. Chișinău, care sunt subiecte ale raportului material litigios și care în temeiul prevederilor art. 67 din Codul de procedură civilă, sunt interesate de a interveni în procesul respectiv.

A declarat că prin decizia instanței de recurs din 12 decembrie 2017, a fost menținută o hotărâre judecătorească bazată pe o eroare gravă, care a rezultat din acțiunile arbitrare ale unei autorități publice, materializate prin emiterea unui act administrativ

lovit de nulitate parțială – Decizia nr. 27-08-11/195 din 03 iunie 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor economice”.

La data de 31 decembrie 2019, cererea de revizuire a fost notificată Inspecției Financiare (f.d. 44, 46 volumul III).

La 21 ianuarie 2020, Inspecția Financiară a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de revizuire, ca fiind inadmisibilă. Intimata a indicat că circumstanțele invocate de către ÎM „Piața Centrală” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă, or, raportul de audit nu poate servi ca probă nou descoperită în sensul normei legale și nu poate fi calificat că ar avea putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, art.169 – 171.

La caz, se constată că procedura administrativă a fost inițiată până la 01 aprilie 2019 și respectiv, se vor aplica dispozițiile legale anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ, care reglementează revizuirea hotărârilor instanțelor judecătorești și anume, prevederile Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-menționate urmează că, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

În conformitate cu art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care: au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei; instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, circumstanțele invocate de către revizuentă nu pot servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă.

Astfel, se reține că, în cazul când se invocă temeiul de revizuire – devenirea cunoscută a unor circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente. Esențial este ca revizuentul să nu fi știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe (sau fapte) și nici să nu fi avut posibilitatea de a le cunoaște, dar să fi existat până la momentul pronunțării hotărârii și care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă. De asemenea, este absolut necesar ca circumstanțele și faptele respective să fie fundamentale și obligatorii pentru a justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

La cazul prezentei spețe, instanța de revizuire consideră că temeiul invocat în susținerea cererii de revizuire și anume, întocmirea Raportului de audit nr. 01-4/84-2019 în baza dispoziției Primarului general interimar nr. 427-d din 24 iunie 2019, nu poate fi considerată drept circumstanță care ar fi existat până la momentul pronunțării deciziei a cărei revizuire se cere și care nu a fost și nu a putut fi cunoscută revizuentului prin prisma art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, or, misiunea de audit s-a desfășurat în perioada 27 iunie – 14 august 2019 și raportul a fost întocmit cu o dată ulterioară datei emiterii deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție.

Prin urmare, concluziile experților din raportul de audit nu pot constitui temei de admitere a cererii de revizuire și reexaminare a cauzei în fond, în condițiile în care această circumstanță nu a existat până la data pronunțării hotărârii.

Totodată, ÎM „Piața Centrală” a invocat ca temei de revizuire a deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție și prevederile art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, din sensul cărora rezultă că instanța de judecată urmează să constate dacă persoana care nu a fost implicată în proces este subiect al raportului material litigios

și dacă prin hotărârea supusă revizuirii, persoanei neimplicate în proces i-au fost încălcate aceste drepturi, urmând a fi prezentate probe pertinente și concludente în acest sens.

Acest temei de declarare a revizuirii are drept scop desființarea unei hotărâri judecătorești în cazul în care după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă se constată faptul că instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că cele invocate nu constituie temei de revizuire a deciziei din 13 decembrie 2017, neexistând careva probe ce ar demonstra că instanțele de judecată pe parcursul examinării cauzei incorect au determinat cercul subiecților raportului material litigios, or, obiectul cauzei constituie Decizia nr. 27-08-11/195 din 03 iunie 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor economice” și Prescripția nr. 27-08-10/698 din 03 iunie 2015 „Privind lichidarea iregularităților constatate în cadrul inspectării financiare complexe la ÎM „Piața Centrală”, emise de Inspekția Financiară în urma efectuării controlului complex al activității economico-financiare a întreprinderii.

Mai mult ca atât, prin scrisoarea nr. 82833 din 08 decembrie 2015, anexată la materialele cauzei, însăși revizuenta ÎM „Piața Centrală” a informat Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău și Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat despre întreprinderea unor măsuri de lichidare a iregularităților constatate în cadrul inspectării financiare complexe, fapt ce denotă că autoritatea publică locală a cunoscut despre litigiul dat.

În circumstanțele expuse, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că circumstanțele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit.

b) și c) din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ și art. 270, art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Întreprinderea Municipală „Piața Centrală” împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Piața Centrală” împotriva Inspecției Financiare cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Nina Vascan

Mariana Pitic